

σαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν ἔτι γοῦν ἐν ταῖς ῥίσσι τὴν κνίσσαν αὐτῶν ἔχω· πλὴν ὑπ' ἀσχολίας τε, καὶ θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιπορούντων, καὶ βιαζομένων, καὶ ἀρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱεροσυλόντων, πολλοὶ γὰρ οὗτοι, καὶ δυσφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν ἐφίᾳσι, πολὺν ἤδη χρόνον οὐδ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν· καὶ μάλιστα ἐξ οὗ φιλοσοφία, καὶ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς· μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους, καὶ κεκραγόντων, οὐδὲ ἐπακοῦσιν ἔστι τῶν εὐχῶν· ὥς ἢ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὧτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν τινα, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλη τῇ φωνῇ ζυνειρόντων· διὰ ταῦτά τοι καὶ τοῦτον ἀμεληθῆναι συνέβη πρὸς ἡμῶν, οὐ φαῦλον ὄντα. Ὅμως δὲ τὸν Πλοῦτον, ὦ Ἑρμῆ, παραλαβὼν, ἀπιθὶ παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος· ἀγέτω δὲ ὁ Πλοῦτος καὶ τὸν Θησαυρὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ τῷ Τίμῳ, μὴδὲ ἀπαλλαττέσθωσαν οὕτω ῥαδίως, κἂν ὅτι μάλιστα ὑπὸ χρηστότητος αὐθις ἐκδιώκη αὐτοὺς τῆς οἰκίας· περὶ δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐθις μὲν σκέφομαι, καὶ δίκην δώσουσιν, ἐπειδὴν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω· κατεαγμένοι γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀπεστομωμένοι εἰσὶ δῦο ἀκτίνες αἱ μέγισται, ὅποτε φιλοτιμότερον ἠκόντισα πρῶν^{35*} ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἔπειθε τοὺς ὀμιλητὰς μὴδὲ ὅλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς τοὺς θεοὺς· ἀλλ' ἐκείνου μὲν διήμαρτον (ὑπέρεσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περικλῆς³⁶)· ὁ δὲ κεραυνὸς εἰς τὸ Ἀνακτεῖον παρασκήψας, ἐκεῖνόν τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς ὀλίγου δεῖν συνετρίβη περὶ τῇ πέτρᾳ· πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσούτῳ καὶ αὐτὴ τιμωρία ἔσται αὐτοῖς· ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὁρώσιν.

ΕΡΜ. Οἷον ἦν τὸ μέγα κεκραγέναι, καὶ ὀχληρὸν εἶναι, καὶ θρασύν! οὐ τοῖς δικαιολογοῦσι³⁷ μόνους, ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρησίμων· ἰδοὺ γὰρ αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐκ πενестάτου καταστήσεται ὁ Τίμων, βοήσας, καὶ παρβρῆσισάμενος ἐν τῇ εὐχῇ, καὶ ἐπιστρέψας³⁸ τὸν Δία· εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπικεκυφῶς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελοῦμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι, ὦ Ζεῦ, παρ' αὐτόν.

ΖΕΥΣ. Διατί, ὦ ἄριστε Πλοῦτε, καὶ ταῦτα ἐμοῦ κελεύσαντος;

ΠΛΟΥΤ. Ὅτι νῆ Δία ὕβριζεν ἐς ἐμὲ, καὶ ἐξεφόρει, καὶ ἐς πολλὰ κατεμέριζε, καὶ ταῦτα, πατρῶον αὐτῷ φίλον ὄντα· καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοισ· με ἐξεώθει τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποβρίπτουντες^{38*}· αὐθις οὖν ἀπέλθω παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ ἐταίραις παραδοθησόμενος; ἐπ' ἐκείνους, ὦ Ζεῦ, πέμπε με, τοὺς αἰσθησομένους τῆς δωρεᾶς, τοὺς περιέψοντας, οἷς τίμιος ἐγὼ, καὶ περιπόθητος· οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πενίᾳ ζυνέστωσαν, ἣν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ δι-

35*) Ἐκ τούτου δῆλον πότε ἔζη ὁ Τίμων. 36) Κατηγορηθεὶς ὁ Ἀναξαγόρας ὡς ἄθεος, διότι εἶλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι σφαῖρα μετὰλλου πεπιρακτωμένη, μόλις ἐσώθη διὰ μεσιτείας τοῦ μαθητοῦ του Περικλέους. 37) Δικηγοροῦσι. 38) Ποιήσας αὐτὸν προσεκτικώτερον.

38*) Το χωρίον ἐκρίθη ἐσφαλμένον· τούτῳ χίστον καμμίαν σχέσιν δὲν ἔχουν πρὸς ἀλλήλους αἱ δύο φράσεις.